

## 3. עמדות הנتابע בגישור

## בשיכחה המשותפת

מנהל הנتابע הבהיר שפייטר את התובע, וסיפר, שבשבועיים לפני תום שנת עבודתו הראשונה של התובע, ביקש ממנה התובע מכתב פיטוריים לצורך קבלת דמי אבטלה. התובע המתיין לתום השנה בתפטרותו, כדי לאחוז בפייטוריים. מנהל הנتابע היה מוכן לשיע לתובע, אך איש עקרונות ומטעמים חינוכיים, סרב לחת מכתב פיטוריים פיקטיבי ולשלם פייטוריים למקום שהتابע התפטר מיוומתו, במטרה לקבל דמי אבטלה. לדבריו, אמר לתובע, כי הוא מוכן לשלם לו פייטוריים רק אם י└ק לעבודה במקום אחר ולא ישב בבית ויקבל דמי אבטלה מן המדינה.

## בשיכחה נפרדת

מנהל הנتابע הציג עצמו כמו שנזכר לעוזר לזלת וסיפר על הסיווע שנתן לתובע בעבר. הוא סירב לשלם פייטוריים, בהדרך חוזה חוקית לעשות כן. הוא הביע תרעומת כלפי התובע, על הגשת תביעת סрок נגדו ובקש, כי התובע ישלם לו תשלום סמלי עבור הוצאותיו בסך 100 ש"ח.

בשיכחה זו ניסיתי לשים את הדגש על הקשר הטוב שהיה בין הצדדים וכוכנותו של מנהל הנتابע לשיע לתובע בעבר. פניתי אל רמת המוסר הגבוהה של מנהל הנتابע (כעדותם על עצמו בשיכחה המשותפת) ואל ליבו הרחב (על פי הגדרתו העצמית), במטרה למצוא פתרון למחלוקת.

## 4. מהלך הגישור

התביעה הוגשה באפריל 99. התובע לא היה מוצג. הנتابע הייתה מיוצגת, אך לישיבת הגישור הופיע מנהל הנتابע ללא עורך דין. התקיך והועבר אליו לגישור בחודש ינואר 2000. ישיבת הגישור התקיימה באותו חודש ונמשכה כשבועיים. לאחר שייחה משותפת עם הצדדים, קיימת שיחות נפרדות עם הצדדים, בהן התגלו האינטרסים האמתיים שלהם. לאחר מכן נערכ משא ומתן בין הצדדים אשר בסיוםו חתמו על הסכם גישור. התובע התנצל בפני מנהל הנتابע, והזמין הקלה רבה, על שבדור השLEG, אותו יצר, נעצר. שני הצדדים יצאו מרוצים. תיק שעול היה להימשך מספר יישיבות בבית הדין לעבודה, הסתיים תוך פחות משעות.

כגד סיום התקיך והתחייבות הדנית לא לתבוע בגין המחלוקת דן, הסכימו הצדדים, כי התובע ישלם לנتابעת סך של 50 ש"ח (כן, זו לא טעות, התובע ישלם לנتابעת!), ההסכם קיבל תוקף של פסק דין והאגירה חוזרת לתובע.

**עו"ד מזמנים לשלווח למערכת  
תמצית של הליצי גישור מוצלחים,  
בهم הגיעו הצדדים ליישוב  
הסבוז, לצורך פרסום.**

עורכה: אלה פירז, עוז

כפי המובהט, ישמש מדור זה לסקירת הליצי גישור מוצלחים שנוהלו ע"י מגשימים-עורכי דין. הפעם טובא דוגמא מהליך גישור שנערך על ידי עו"ד מיכל קמנפר, בתחום דיני העבודה, יחסית עובד ומעביד.

## 1. העובדות כפי שהוצעו בכתביו הטענות

כתב התביעה התובע, פועל, הגיש תביעה נגד מעבידתו, חברה בע"מ העוסקת בצדיע עז ומתקנת, לתשלום פייטוריים. על פי כתב התביעה, עבד התובע אצל הנتابע במשך שנה. לאחר כינה, ביקש מנהל הנتابע מהחובע לעובוד שעות נספות. יכול היה להיענות לבקשתו, בשל בעיות משפחתיות. כתוצאה לכך, פיטר אותו המעביד וסרב לשלם לו פייטוריים בטענה ש"לא מגיע לו כלום".

כתב ההגנה בכתב ההגנה נטען, כי הנتابע לא פיטה את התובע, אלא התובע התפטר מרצונו החופשי. לפי כתב ההגנה, למחמת היות בו סימן התובע את שנת עבידתו הראשונה, הודיע התובע לנتابע, כי הוא מבקש, שיפטרו אותו.

מנהל הנتابע, כך נטען, ניסה לשכנע לחיישר במקום העבודה וסרב לפטרו. בעקבות התעקשותו של התובע, מסר מנהל הנتابע מכתב לתובע בו הבahir, כי הוא מקבל את התפטרותו ומוטר על הودעה מוקדמת מצד התובע. בנסיבות אלו, טענה הנتابע, לא הייתה מוטלת עליה כל חובת תשלום פייטוריים.

## 2. עמדות התובע בגישור

בשיכחה המשותפת התובע סיפר, כי הוא חייל משוחרר וכי עבד כפועל יוצר אצל הנتابע כמספר שנים וגם לפני שירותו הצבאי. הוא סיפר שעבד שבועה שבועות ביום והשתכר שכך מינימום. לדבריו, ביום פרוץ המחלוקת בין מנהל הנتابע, ביקש מנהל הנتابע לעבוד עד שעת הערב מאוחרת, בקשה לה סרב. הוא חזר על דרישתו לקבלת פייטוריים.

בשיכחה הנפרדת, נשאל התובע לגבי מערכת היחסים עם מנהל הנتابע. התברר, כי התובע עלה ארצה ממוקמו כנער, ומנהל הנتابע "עזר לו המן" כהגדתו. היחסים ביניהם היו מצוינים, והتابע הביע חרטה על הגשת התביעה. התובע הודה, כי ביקש מכתב פיטוריים, משום שריצה לקבל דמי אבטלה.

לשאלתי, אם היה מוכן להחזיר את הגלגל אחוריית במצב של טרומ הגשת התביעה, השיב בחובב. הוא אמר, כי לא עלה אפשרות זו מיוומתו, להיות שלא חשב שניתן לעשות זאת וחושש, שייאלץ לשלם את הוצאות הנتابע.